

viser dette forslag; det vil jeg gerne sige til hr. Keld Albrechtsen.

Det er ikke det samme som, at der ikke er stræk i de ting, der er foreslået, at vi ikke kan gå ind for dem, men vi synes sådan set bare, at man skal respektere den måde, hvorpå det her er blevet tilrettelagt på. Så kan man være utålmodig og ikke synes, at det går hurtigt nok – sådan kan jeg også godt have det – men hvis vi skal have den nødvendige bredde til at få det her til at nå frem til en konklusion, så det efterfølgende virker i det praktiske liv, er man altså nødsaget til at gå aktivt ind i processen her.

Derfor bliver forslaget afvist, men det er ikke det samme som, at vi ikke efterfølgende kan se positivt på enkelte elementer i forslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er jo rigtigt, som hr. Claus Larsen-Jensen siger, at der har foregået drøftelser også med udvalgsformændene og Folketingets formand, men det vedrører altså alle mulige andre ting end lige netop åbenhed, hvor der jo ikke er gjort fremskridt. Det må hr. Claus Larsen-Jensen indrømme.

Når der ikke er det, skyldes det de forhandlinger med regeringen, som ikke kan bevæge sig ud af stedet, fordi udenrigsministeren ikke vil give indrømmelser. Jamen sådan er situationen jo. Jeg håber da ikke, at det er rigtigt, og det vil jeg godt spørge hr. Claus Larsen-Jensen om, som nu siger, at vi er lige midt i dette arbejde. Jeg håber ikke, det er rigtigt udtrykt, at vi er »lige midt i«. Med så mange måneder, der hidtil er gået, håber jeg ikke, at vi er lige midt i det, for så bliver det ikke i år, at der bliver opnået fremskridt, så bliver det muligvis ikke engang i det her årti!

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Nu kan man jo have en forskellig tilgang til tilværelsen og være mere eller mindre frygtsom for og bekymret over, hvordan det hele ender, men jeg vil bare lige gøre hr. Keld Albrechtsen opmærksom på, at forudsætningen for, at Europaudvalget kan begynde en forhandling med regeringen på en række strækninger, som indeholder noget om åbenhed – jeg nævnte det med møderne, papirer og adgang til dem osv. – er, at vi internt har færdiggjort processen praktierne imellem i Europaudvalget, og at vi i øvrigt på de stræk, hvor det er nødvendigt, at Præsidiets er

inde over, er enige om, hvordan vi håndterer sagerne.

Jeg kan kun beklage, at det tager den tid, men det gør demokrati nogle gange, hvis vi i øvrigt vil have den nødvendige bredde til at kunne gennemføre noget, der virker i det åbne rum. Jeg synes, man skal være fortrøstningsfuld. Vi prøver at køre så hurtigt som overhovedet muligt. Det er i hvert fald ikke mig, der fungerer som bremseklods. Forhandlingerne foregår.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det glæder mig så sandelig, at hr. Claus Larsen-Jensen nu hævder, at det ikke er ham, der fungerer som bremseklods, for hvis det er rigtigt, er situationen jo den, at der uden videre er et flertal i udvalget. Jeg kan se, at hr. Kristian Thulesen Dahl er til stede. Han er klar til det. Fru Elisabeth Arnold er formentlig også. SF er det også. Enhedslisten er det. Det vil sige, at der er et flertal i udvalget, hvis hr. Claus Larsen-Jensen vil, og han siger nu, at han er ikke bremseklods. Jamen lad os dog så få det vedtaget!

Hvis det er et kardinalpunkt for hr. Claus Larsen-Jensen, at det ikke skal være et forslag, der er fremsat af Enhedslisten i Folketingssalen, men skal være et forslag, der er fremsat af hr. Claus Larsen-Jensen i udvalget, skal det ikke være det, der skiller vandene, bare der kommer handling bag.

Sådan måtte man jo opfatte hr. Claus Larsen-Jensens melding, når han siger, at han ikke længere er bremseklods.

Formanden:

Så er det fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre er fuldstændig klar over, at Europaudvalget er et af de mest lukkede udvalg, vi har i Folketinget. Det beklager vi, ligesom Enhedslisten også beklager det.

Når vi ikke kan støtte det foreliggende forslag, er det, fordi Enhedslisten foreslår, at processen med mandatgivning til ministrene gøres fuldstændig åben. Det kan under ingen omstændigheder lade sig gøre på grund af proces, det skal lægge op til, nemlig lovgivningsprocessen i Ministerrådet. Det er den egentlige lovgivningsproces, og de mandater, vi giver i Europaudvalget, kan naturligvis ikke offentliggøres. Det vil være en total undergravning af den danske regerings forhandlingsposition. Det kan vi under in-